

MICORIZES ARBUSCULARS: DETERMINACIÓ MOLECULAR DE LA PERSISTÈNCIA DE L'INÒCUL

**MARTA PITET; MARTA BUSQUETS; CINTA CALVET; AMÈLIA CAMPRUBÍ;
VICTÒRIA ESTAÚN**

PROTECCIÓ VEGETAL, INSTITUT DE RECERCA I TECNOLOGIA
AGROALIMENTÀRIES

marta.pitet@irta.cat; marta.busquets@irta.cat

Resum

Les micorizes són associacions simbiòtiques entre arrels de plantes i fongs del sòl: els beneficis per a les plantes són un augment de l'absorció d'aigua i nutrients, a més d'una resistència més gran a l'estrès biòtic i abiòtic. La majoria de les plantes cultivades formen micorizes de manera espontània i natural, però no sempre els fongs nadius, presents al sòl, permeten la màxima eficàcia d'aquesta associació simbiòtica. Els fongs utilitzats en inòculs comercials estan seleccionats per l'eficàcia que tenen en l'estímul del creixement i desenvolupament de les plantes i l'adaptació a diferents tipus de sòls i conreus. S'han desenvolupat tècniques moleculars que permeten determinar la presència o l'absència en les arrels de les plantes dels fongs introduïts, fet que permet avaluar l'eficàcia i la persistència de l'inòcul i, per tant, la necessitat de reinoculació en conreus posteriors.
